

къмъ майка България. Ти ни научи да любимъ своя народъ, да любимъ всичко, що е българско и да сме готови да страдаме за него. Въ днешния тържественъ часъ ние съ трепетно сърце пристъпваме къмъ тебе да стиснемъ горещо твоята ръка, да те поздравимъ и да отдадемъ нашата данъ на благодарностъ. Молитствуваме Всевишния да те поживи да живѣешъ дълги години за честь и прослава на българското племе.

За учителитѣ и учителкитѣ при американската мъжка и дѣвическа гимназия — директори: Острандъръ и Абълъ.

Скъпи поете, днесъ българското племе чествува въ Васъ половинъ вѣкъ на своята мисль. Днесъ е день на народна гордостъ и успѣхъ. Не ти ли, пѣвецо, слѣдъ люта и кръвна бранъ пакъ топлишъ сърцата? „Една звѣздица и тя тоже, моряка води срѣдъ морето“.

Самоковскитѣ гимназисти абитуриенти.

Отъ лоното на великата рилска пустиня, отъ она късъ на Алпитѣ, хвърленъ въ сърцето на Балканския полуостровъ, отъ природата на най-дѣйствиелната българска хубавица — Рила планина — приемоте, уважаеми поете, по случай празника си отъ младитѣ самоковски туристи бурното рилско „здравѣй!“

Самоковското туристическо дружество „Рила“.

Свиленградъ.

Всебългарски пѣвецо, сѣмейство Анастасъ Станковъ Разбойниковъ Ви поздравява и по свиленградски Ви честити петдесетгодишния юбилей. Вие сте оцѣнили благороднитѣ качества на моя покоенъ баща Станко Разбойниковъ, една мушица, която е бръмчала около Васъ, Ботева, Бенковски, Волова, Караатанасова и др. Вие си спомняте тая работа като учителъ и молимъ да не го забравяте до животъ. Ние разчитаме на Васъ, а Вие сте единъ между избранитѣ българи.

Анастасъ Разбойниковъ и синъ му Станко.

Свищовъ.

Шуми Марица и дълго ще шуми, додѣто нашиятъ езикъ живѣе. Вамъ народа възложи нержкотворенъ вѣнецъ, сплетенъ отъ тѣги, горещи кърви и сълзи, свързани съ върви